

[Finansministeren.]

af den hesteavl, vi lægger vægt på at kunne fortsætte, har vi med dette lovforslag imødekommet ønskerne om at få en forbedring for banerne.

Derimod er det ikke det, hr. Lysholt Hansen betegnede som krigen imellem travselskaberne, der bevirker, at vi foreslår en ændring. Jeg vil da gerne sige, og det gælder både for cykelsporten og for hestesporten, at når disse sportsgrene får mulighed for den støtte, som kan opnås derigennem, at de har tilladelse til totalisatorvirksomhed, så regner vi også med, at de opfører sig fornuftigt og lægger vægt på det, vi andre lægger vægt på, nemlig de sportslige præstationer, og ikke på indbyrdes diskussioner, som vi har set det nogle steder inden for disse sportsgrene. Jeg går også ud fra, at ledelserne såvel inden for cykelsporten som inden for hestesporten vil lade det, der må være det afgørende for dem, stå i spidsen for deres arbejde.

Der var ingen, der stillede forslag om, at staten skulle aflevere midler, og det er jeg taknemlig for. Derimod blev der stillet forslag om, at man kunne gennemføre en ændring, som efter hr. Lysholt Hansens opfattelse skulle kunne give flere midler til staten. Ja, det er muligt, det kan gøres, og jeg vil meget gerne være med til at overveje både en ændring af forslaget, som det er fremsat, hvis vi kan finde frem til noget bedre — det ville altså være nogle mindre ændringer — og også den større ændring, som blev omtalt. Jeg er antagelig ikke mere naiv end hr. Lysholt Hansen, og derfor ved også jeg godt, at selv om det principielt skulle betyde provenutab for staten, hvis spillerne kun skulle betale 15 pct. i stedet for at indtægtsbeskattes, så kan vi nok regne ud, at det forholder sig anderledes, idet de pågældende indkomster ikke selvangives.

Der er imidlertid nogle praktiske vanskeligheder forbundet med at gennemføre den ordning, hr. Lysholt Hansen omtalte. Når de første 200 kr. er fritaget for de 15 pct.s afgift, så kan der jo ske det, at mange af spillerne kun går ind med mindre spillebeløb, og hvis de gør det, så giver det et stort administrativt besvær for banerne, uden at staten får afgiften hjem. Vi skal i hvert fald være opmærksom på, når vi drøfter det, at

der kan være sådanne praktiske vanskeligheder, men jeg synes, det er udmærket med et udvalg, hvor vi kan få gennemgået den mulighed og også det problem, hr. Lysholt Hansen nævnte i forbindelse med, at vi skal tænke på de mindre baner. Jeg gør dog opmærksom på, at når de store travbaner får så megen lettelse ud af dette forslag, så skyldes det jo, at de har en meget stor omsætning i forhold til de andre baner.

I øvrigt takker jeg for bemærkningerne. Hr. Arne Larsen sagde, at hr. Lysholt Hansen lagde megen lidenskab for dagen. Det synes jeg ikke. Jeg synes næsten, at viden- skab passede bedre på den tale, hr. Lysholt Hansen holdt.

Lysholt Hansen: Jeg vil også gerne sige til hr. Arne Larsen, at dette lovforslag kan i hvert fald ikke sætte mig i affekt, men trods alt interesserer det mig, fordi jeg ved, at det er noget, der optager mange, mange mennesker, både dem, der interesserer sig for cykelsport, og dem, der interesserer sig for hestesport af den ene eller den anden art. Det er måske noget, som for mange herinde synes småproblemer, men de er nu ikke små. Det er noget, der berører mange mennesker hver eneste weekend i deres fritid.

Jeg vil gerne takke ministeren for det meget imødekommende svar, som lå helt på linje med det, forgængeren gav i finansudvalget. Det er da rigtigt, at hvis vi skal lave en ordning med de 15 pct., så man har betalt sin skat af pengene, så skal vi selvfølgelig finde en praktisk udvej at gøre det på. Den tror jeg også jeg kan anvise — ud fra min videnskabelige indstilling til disse ting — så det kan vi snakke om i udvalget.

Jeg vil også mene, at vi måske lige skulle se på, om de mennesker, der får betroet en bevilling til at drive totalisatorspil, også bindes sådan, at de skikker sig vel. Der er jo desværre sket det, at man ikke har skikket sig så vel, fordi man ikke har kunnet tåle hinanden. Sagen er jo, at den krig, der har været ført i København, har drejet sig om det ene, at man skulle kvæle den ene bane, og dermed har man trukket en række andre helt uvedkommende med i løbet. Kvæler man den ene bane, så vil ministerens indtægt på 21 mill. kr. hurtigt rasle et stykke ned, og den interesse har staten i hvert fald ikke. Enten man nu er i opposition eller i